E19-C

Protokoll över vittnesförhör
med studerande Anna Birgitta
Hage, fd 680911-0320, bor
Tersgatan 4, 151 36 Södertälje,
tfn 0755-855 60, studerar vid
Tälje gymnasium på vårdlinjen.
Förhöret hållet onsdagen den
2 april 1986 på kriminal-
avdelningens våldsrotel med
början klockan 11.00 inför
kriminalinspektör Lars Jonsson utan tillgång till förhörsvittne.

Anna Hage har tidigare hörts med anledning av mordet på Olof Palme under spaningsuppslag E 19 respektive E 19-A.

F= Förhörsledaren
H= Hage, Anna

F: Anna jag vill att du med egna ord försöker att berätta om den här kvällen och den här händelsen, beträffande gjorda iakttagelser. Kan du berätta från början, du och en väninna, efter vad jag förstår Carin Johansson, var på bio den här kvällen, kan du börja och berätta vilken föreställning ni såg osv.

H: Vi kom till Filmstaden och vi kom lite senare, dom flesta biljetterna var slutsålda och så gick vi på 48 timmar som började en kvart senare än alla andra och när vi tittade på den var väl klockan ca elva och min bror som jobbar skift...

F: Ni besökte en föreställning som slutade klockan 23.00?

H: Ja.

F: Gick ni ifrån biografen exakt klockan elva, vet du, slutade bion...

H: Fem över elva.

F: Sedan gick ni därifrån säger du, vart gick ni då?

H: Vi gick ner mot Norrlandsgatan till en telefonkiosk där och skulle ringa till min bror, för att han skulle komma och hämta mig klockan tolv på centralen.

F: Och din bror han jobbade i skift den här kvällen har du berättat tidigare.

H: Ja.

F: I Solna?

H: Ja eller i Sundbyberg, någonting på S...

F: På ett dataföretag?

H: Ja.

F: Du skulle åka med honom kl ockan 24.00 från centralstation hem till Södertälje?

H: Ja.

F: Så ni träffade överenskommelse på telefon att träffas vid 24.00-tiden?

H: Ja.

F: Utanför centralen?

H: Ja. Då när jag ringde till honom var klockan kvart över elva.

F: När du ringde samtalet från Norrlandsgatan var klockan 23.15?

H: Ja. Men när vi stod i telefonkiosken så kom slumpvis tre kompisar som vi, som tyckte att dom kunde skjutsa oss, för det var ju ett bra tag tills min bror skulle komma och hämta mig, så dom tyckte att vi kunde sätta oss på Clock restaurang på Kungsgatan mittemot Hötorget och då skulle dom skjutsa oss dit.

F: Vilka kompisar var det?

H: Det var Åke Larsson, Elisabeth Johansson och sen så en tjej som heter Cilla och henne vet jag inget mer om.

F: Dom träffade ni på Norrlandsgatan?

H: Ja.

F: Var hade dom varit?

H: Dom hade också varit på bio, på Morrhår och Ärtor.

F: Dom hade sett en annan föreställning på en annan biograf?

H: Ja.

F: Så ni fick lift med dom ner till Clock?

H: Ja.

F: Kan du berätta hur ni var placerade i den här bilen sedan som Åke Larsson tydligen körde.

H: Sen satt hans flickvän Elisabeth i framsätet bredvid honom, sen satt jag på höger sida i baksätet mot dörren och bredvid mig hade jag Carin som då satt i mitten och sen Cilla satt längst ut till vänster.

F: Den här bilen, det är en personbil som Åke har?

H: Ja det är en personbil.

F: Vad är det för färg på den?

H: Det är svårt att säga, den är väl vit eller gråblå, ingen stark färg.

F: Vet du vad det är för fabrikat?

H: Nej.

F: Det vet du inte. Är det en tvådörrars eller fyrdörrars?

H: Fyradörrars.

F: Så du sitter alltså till höger i baksätet på den här fyrdörrars personbilen?

H: Ja.

F: Klockan är ungefär 23.15 när du har ringt till din bror. Hur mycket är.klockan när du träffar dom här kompisarna?

H: Kvart över.

F: Det är kvart över också.

H: Och vi åkte iväg direkt.

F: Ni åkte direkt?

H: Bilen stod bara en tio meter därifrån.

F: Så ni åkte strax efter 23.15 från platsen Norrlandsgatan?

H: Ja.

F: Vilken väg körde Åke sedan? Kan du med hjälp av en karta som vi har här försöka att visa vilken väg han körde.

H: Antingen Mäster Samuelsgatan eller Hamngatan.

F: Antingen så körde han Norrlandsgatan fram till Mäster Samuelsgatan och den till höger eller Norrlandsgatan fram till Hamngatan och den till höger vidare upp till Sveavägen och den gatan Sveavägen till höger alltså?

H: Ja.

F: Kan du berätta sedan fortsättningvis hur färden går vidare. Ni hade för avsikt att först åka till restaurang Clock säger

du på Kungsgatan, vilket nummer ligger den på vet du det?

H: 21 tror jag mittemot Hötorget i alla fall.

F: Varför skulle ni åka dit?

H: Jo jag har jobbat där förut så jag tänkte att det kanske kunde jobba någon som man känner så man kan sitta där medans, för det tar ett tag innan min b ror skulle komma, det var så kallt ute så vi ville inte vara ute.

F: Ni hade god tid på er?

H: Ja.

F: Du skulle träffa din bror klockan 24.00 först vid centralen?

H: Ja.

F: Kan du beskriva hur färden går och vad som händer. Ni färdas alltså Sveavägen norrut efter vad jag förstår fram till korsningen Kungsgatan och sedan vidare. Kan du beskriva när och var och hur du först iakttar någonting?

H: Det är rött ljus vid, det var rött ljus vid Sveavägen, där vid korsningen Tunnelgatan och vi hade bandspelare i bilen med ganska hög musik och sen satt vi och pratade så jag lade inte märke till några skott men när jag, en reflexrörelse, bara titta sig omkring när man sitter ien bil gjorde att jag såg att, av händelseförloppet förstod jag att det hade hänt någonting precis.

F: Kan du närmare utveckla det?

H: Kvinnan som stod bredvid mannen hukade sig precis ner mot honom och det såg precis ut som att det hänt någonting, det är svårt att förklara men han hade inte legat där i alla fall.

F: Du såg inte när han föll omkull?

H: Nej precis när han tog i marken kan man säga.

F: Du upplevde det på det sättet att han precis tog mark när du ser att någonting hände?

H: Ja och att kvinnan lutar sig över hastigt.

F: Kan du beskriva hur kvinnan befinner sig i förhållande till den här mannen som ligger?

H: Hon står vid vänster sida om hans ben står hon mot Sveavägen.

F: Ut mot gatan?

H: Ja ut mot gatan.

F: Med ryggen mot gatan?

H: Med ryggen mot gatan över honom.

F: Ser du i detta moment någonting annat, någon annan människa?

H: Ja det är ju att det är någon som springer ifrån.

F: Kan du närmare beskriva det?

H: För jag började fundera över vad som hade hänt, om det var en hjärtinfarkt eller om det var någonting...

F: Den tanken hann du att tänka så att säga?

H: Ja att vad har hänt och så tittade jag mig omkring på platsen då såg jag att det var någon som sprang iväg, det här hände ju på bara någon tiondels sekund så att och då tänkte jag att vad konstigt att han springer från platsen och just springer, att, man springer inte från en plats där någonting har hänt och i så fall går man lugnt och sakta, då förstod jag på ett ungefär att det måste ha hänt någonting annat, det måste ha varit något rån eller något.

F: Den här mannen som springer, när du iakttar honom, då iakttar du samtidigt den här mannen som just tar mark och att kvinnan som befinner sig vid sidan hukar sig över mannen, ser du samtidigt denne mannen springande från platsen?

H: Ja för att jag ser ju allting, det blir i samma blickfång.

F: Det blir det.

H: Ja behöver bara titta upp en aning så ser jag...

F: Du ser allt i ett skeende?

H: Ja för jag sitter ju ner i bilen och då ser jag allting lite högre upp.

F: Har du någon uppfattning om hur långt ifrån den här springande mannen befinner sig den liggande mannen när du ser honom?

H: Ja det är ett par meter, han förflyttar sig ju hela tiden så det är svårt att säga, men han var inte närmare än tre och en halv meter ifrån.

F: Så det kan vara tre meter och mera?

H: Ja.

F: I vilken riktning springer mannen?

H: Uppför trapporna vid Tunnelgatan.

F: Kan du se det från den plats där du sitter?

H: Nej jag sprang ut samtidigt.

F: Samtidigt som han springer Tunnelgatan...

H: Öppnar jag dörren, han springer uppåt mot gränden, jag vet inte om han springer uppför trapporna eller om han gömmer sig men han springer uppför gränden.

F: Men du är säker på att du ser mannen springa från platsen från din position i bilens baksäte?

H: Nej jag såg först mannen från bilens baksäte men sen fick jag så snabbt ut och då tittade jag samtidigt som jag sprang fram en bit, för bilen står ju inte så att man kan se rakt in i gränden.

F: Men första skeendet då ser du honom från när du sitter i bilen eller?

H: Ja jag håller på och skall öppna dörren.

F: Du rusar ut, ser du honom springa sedan också?

H: Nej sen tänker jag inte mera på det.

F: Så du ser honom bara i ett skede?

H: Ja och jag tror att jag, det är också en sak som jag är osäker på men jag har för mig i alla fall att han sprang på vänster sida, på vänster sida, först trodde jag att det var någon kiosk eller någonting som hade stått där, det står i den uppgiften men sen när jag varit där senare på platsen så har jag förstått att det var en byggnadsställning men det tänker man inte på då.

F: Men du är i uppfattning att du ser mannen springa från platsen då du fortfarande befinner dig i eller vid bilen?

H: Ja.

F: Du öppnar dörren efter vad jag förstår i samma moment som du gör iakttagelsen?

H: Ja.

F: Och hoppar ur bilen?

H: Ja.

F: Varför gör du det?

H: Varför jag reagerade ...

F: På det sättet ja?

H: Genom att lägga märke till honom eller att jag springer ut

över huvud taget?

F: Ja?

H: Jag vet det faktiskt inte, det var bara en intution att hjälpa till, det bara kom i mitt huvud, Åke, hans bil är ju ny så han vart ju lite osäker att det skulle kommannågon bil för jag slog upp dörren så där men för det första snurrade det i huvudet detta att varför springer han därifrån, annars skulle jag aldrig lagt märke till honom om det inte vore någonting.

F: Får jag fråga en annan sak? Du ser alltså mannen som just tar mark, kvinnan som hukar sig och mannen som springer, fanns det någon annan person i närheten i ditt synfält när du gör den här iakttagelsen?

H: Det är en ung man som kommer springande.

F: Var kommer han springande?

H: Från en bil.

F: Från en bil?

H: Ja. Han kommer ungefär fram samtidigt som jag men jag ser att det är någon bil som stannar.

F: Var stannar den bilen?

H: Den stannar vid trottoaren nästan.

F: På vilken gata?

H: Det är också på Sveavägen.

F: I vilken riktning stannar den bilen?

H: Den kom söderut.

F: Den körde söderut?

H: Ja.

F: Sveavägen söderut?

H: Och så vände den på något sätt.

F: Så den snurrade runt på Sveavägen, gör en s k taxisväng?

H: Ja.

F: Men den färdades Sveavägen söderut?

H: Ja men sen så svängde den till, den förstod väl också att det var någonting som hade hänt.

F: Och ur den bilen hoppade det ur en man, en yngre man?

H: Ja.

F: Ser du den mannen senare?

8

H: Ja det var han som gjorde mun-mot-mun metoden.

F: Det var han som hjälpte till också. Är det riktigt uppfattat, att ingen annan människa är i närheten än mannen som faller just tar mark, kvinnan vid sidan som hukar sig och den från platsen springande mannen?

H: Ur mitt konkreta synsätt, jag vet inte jag har för mig att det står någon, två människor kanske lite vid sidan om bortom taxin, en liten bit ifrån.

F: Kan du visa här på kartan?

H: Där.

F: Du visar vid, här finns ju en butik...

H: Dekorima ja.

F: Dekorima en butik, är det på samma sida?

H: Ja samma sida.

F: Men längre bort?

H: Ja.

F: Vid Skandiahuset?

H: Ja ungefär men jag såg det ungefär som ett litet äldre par någonting, att gå i armkrok eller någonting men det kan ju vara en missuppfattning men det bara tittade jag mig omkring kvickt när jag springer över gatan för att se så det inte kom några bilar.

F: Men du uppfattar att det finns människor borta i periferin?

H: Ja men inte många, det var bara någon enstaka.

F: En man och en kvinna möjligtvis?

H: Ja.

F: Vilket avstånd befinner dom sig på i förhållande till den här mannen som ligger på trottoaren eller på gatan?

H: Fem-sex meter ungefär.

F: Längre bort Sveavägen norrut så att säga?

H: Ja.

F: På den östra trottoaren?

H: Ja.

F: Ser du dom människorna senare eller bara just då?

H: Det är bara just då.

F: Fick du någon känsla av att dom hade med saken att göra på något sätt?

9

H: Nej ingenting.
F: Fick du någon uppfattning...
H: Dom gick mot platsen.
F: Dom gick mot platsen.
H: Dom hade huvudet mot platsen. Jag vet inte, det är svårt att säga men ungefär som man har en ljusare halsduk mot en mörkare kappa, att man lägger märke till att det var framåt. Men sen så tänkte jag inte på att titta efter dom för jag var så inne i vad jag gjorde så jag lade inte märke till mer.
F: Men du fick en första känsla av att det var ett par som promenerade i riktning Sveavägen söderut?
H: Ja.
F: På den östra trottoaren?
H: Ja, jag kan inte förklara närmare för jag ser dom bara suddigt
F: Och du uppskattar att dom befann sig då en fem-sex meter ifrån mannen som du ser liggande på gatan?
H: Ja.
F: Anna, du ser alltså en man som springer in på Tunnelgatan från den här platsen, kan du så detaljerat som möjligt försöka beskriva denne person.
H: Längden är svårt att säga men varken kort eller lång, medellängd.
F: VAd menar du med medellängd?
H: Ja 170-180 cm ungefär, jag tänkte aldrig på att han var direkt lång, inte att han var kort utan ganska normal, ganska normal kroppsbyggnad, förutom att han var bredaxlad, kraftig över axlarna, axelpartiet och direkt efteråt när polisen förhörde mig på polishuset här då tyckte jag att han hade så litet huvud jämfört mot axlarna precis som en människa som styrketränar men när jag gjorde en, bilder, fick titta på när dom kom till mig och jag fick titta på bilder och jag såg en kropp med en kapuschong så kunde jag tänka mig att det kunde varit det.
F: Alltså en hög krage eller...
H: Ja för jag såg... som gjorde ...
F: Som gjorde att du fick intrycket av att han hade litet huvud?

10

H: Ja att det kunde varit en kapuschong eller att han hade ett väldigt litet huvud, att han var mörk så där i huvudet, jag vet inte om det kan ha varit någon mörk mössa eller någonting det tänkte jag faktiskt inte på.

F: Han kan ha haft huvudbonad?

H: Han kan ha haft det ja men det var mörkt i alla fall, det var inte ljust, det var mörkt och sen att han hade någon trekvartslång kappa, rock lite längre jacka kanske, det är också så svårt att avgöra men sen just att jag tänkte på att han när han sprang så, det var inte, benen var inte fria helt när han sprang, utan man kunde inte se mellan benen, i och för sig ser man inte så mycket men brukar se lite kontraster däremellan, det var det enda och klä.. färger kan jag inte avgöra alls, för det vet jag inte om det avgjort var mörkt i gränden som gjorde att allt annat vart mörkt men han hade inte vitt på sig i alla fall.

F: Inget ljust?

H: Nej inget ljust.

F: Så du något av hans ansikte?

H: Ingenting.

F: Såg du hans byxor om det skilde sig ljusmässigt i förhållande till rock eller kavaj eller ...

H: Nej det var inga stora byxor, dom satt väl inte åt heller direkt, det var vanliga byxben, jag reagerade inte på dom i alla fall, annars kan man ju reagera när dom står utsvängda så där.

F: Har du någon uppfattning om den här personens ålder?

H: Ja det vara bara också en sak som jag fick som en intution att det måste varit medelålders någonting, för att man kan se skillnad bakifrån om en människa hur gammal den är när den springer, det är också sånt som är svårt att förklara men en yngling springer oftast som väldigt ung, springer oftast lite antingen väldigt smidigt eller väldrigt ryckigt men det var liksom lite mera bestämda steg, det var bara en känsla jag fick att det måste vara en man, ingen kille om man säger så.

F: Sprang den här personen fort eller ganska sakta?

11

H: Nej det var väl rätt så fort, med bestämda steg, snabbt men bestämt, precis som om han visste vart...

F: Målmedvetet?

H: Ja målmedvetet, det var inte som man springer för att t ex att man blir jagad i kull eller någonting, då vet man inte vart man ska men det var att han visste, det såg ut på gången ungefär som att han var beredd på att han skulle springa helt enkelt.

F: Målmedvetet från platsen?

H: Ja.

F: Såg du om han hade någonting i sina händer?

H: Nej.

F: Såg du händerna?

H: Nej.

F: Du säger att du fick uppfattningen att han var mörk, kanske i håret eller möjligtvis hade någon huvudbonad, har du någon uppfattning om han nu hade huvudbonad vad det var för slags huvudbonad?

H: Nej det kan jag inte svara på. Det är väldigt svårt att säga. Om han hade haft kapuschongen ner över då får han i och för sig ingen nacke, då kan man ju få ihop det som att det är en helhet, så det kan han ju i och för sig ha haft på sig, det väl det enda som jag skulle kunna tänka mig.

F: Det här med åldern, kan du närmare precisera vad du menar med medelålders?

H: Ja 35-40-45.

F: Mellan 35-45 år?

H: Ja ungefär men han kan ju även ha varit 25, det beror ju på hur människor är kroppsligt men det var ju ingen 14 åring.

F: Var det någonting i hans kroppsställning då han springer som du lade märke till?

H: Nej bara att han var kraftig, kraftig ryggtavla.

F: Du vet man kan ju springa rak eller framåtlutad eller lite, var och en har ju sin stil, var det någonting du lade märke till i det avseendet?

H: Nej det var väl inget speciellt, det var väl att han kanske sprang, han verkade vara ganska stor, eller det kan ju bara

varit för att han hade kraftig ryggtavla men att det var lite tungt.

F: Lite lufsigt, klumpigt?

H: Ja det var både snabbt och bestämt men lite kraftigt, vad ska man säga, lite kraftigt ...

F: Lite tungt klumpigt?

H: Jaha, han verkade inte vara någon sprinter direkt om man säger så, inte utövad teknik för att springa.

F: Anna finns det något mera du kan säga om hur han ser ut, den uppfattningen du fick honom honom, du såg vare sig händer eller ansikte på honom vad jag förstår?

H: Nej. Det enda jag tänkte på det var väl att han verkade ha snygg kropp om man säger så.

F: Nu måste du förklara dig.

H: Att han var kraftig så men...

F: Välbyggd alltså?

H: Ja välbyggd men det kan ju också ha varit någonting med att han hade...

F: Sådana kläder?

H: Att det var rocken eller någontig...

F: Finns det något mera som du har tänkt på eller kommit på efteråt?

H: Jag har försökt tänka väldigt mycket på vad Lisbet Palme sa på platsen....

F: Vi kanske ska fortsätta där, när det gäller mannen som avviker från platsen, ser du honom springa någon längre sträcka, eller ser du honom bara helt kort, någon eller några sekunder?

H: Någon sekund bara.

F: Någon sekund?

H: Ja.

F: Och då befinner han sig tre meter eller mera ifrån Lisbet och Olof Palme?

H: Ja.

F: När du ser mannen.

H: Ja.

F: Hur, kan du bedöma hur många meter du ser honom springa sedan innan han försvinner ur ditt synfält?

H: Ja en två, två och en halv, tre...

F: Två till tre meter?

H: Ja det är också svårt att avgöra.

F: Och sen ser du honom inte mera?

H: Nej och jag tänkte inte på det heller, hade jag vetat att det var någonting...

F: Han försvinner alltså?

H: Ja.

F: Tunnelgatan österut?

H: Hum.

F: Du berger dig fram till platsen där mannen som sedan visar sig är Olof Palme och där Lisbet Palme befinner sig och försöker då hjälpa till vad jag förstår, tillsammans med en man, den här som har kommit och hoppat ur en annan bil.

H: Ja.

F: Du nämnde själv här kommentarer som fälldes, kan du komma ihåg någonting vad Lisbet Palme säger?

H: Jag har för mig att hon säger någonting om vad som hände men jag var så inne i vad jag gjorde men jag vet att hon pratade väldigt mycket på platsen, hon var ju rätt så chockad. Hon pratade mycket om att varför, ja ...

F: Nämnde hon någonting om den här mannen som hade gjort det här?

H: Jag har för mig att hon sa någonting om det men det är, någonting, hon pratade, hon sa någonting om vad som hade hänt, för då tittade jag upp, för jag satt ju på, mot gränden medan jag höll på med hjärtmassagen och då tittade jag upp och då stod hon vid fötterna på honom och var på väg mot trottoaren, så jag tittade upp precis och såg henne gå iväg och sennvände hon igen och då hade jag redan satt igång igen.

F: Vi stoppar där, vi måste vända bandet. Band 1 sid 2 förhör med Anna Hage. Ja Anna du är tydligen i uppfattningen att Lisbet Palme säger någonting om vad som har hänt och kanske någonting om denne mannen också, kan du försöka erinra dig vad hon säger?

H: Det har jag tänkt väldigt mycket på vad hon har sagt, för samtidigt som jag tittar upp så står det en tjej mot Dekorima-

14

hörnet och då kräks hon, för det ser tydligen rätt oapptitligt ut och då tittar jag upp på Lisbet igen och då är hon på väg emot mig, sen försöker hon knuffa undan mig men då fortsatte jag igen och hon säger någonting om den där lilla till trotoaren, det är något om att han var dum och så där, någonting men jag har försökt tänka på det men det går inte.

F: Säger hon någonting typ att det verkar som att hon kände igen personen, denne man?

H: Det var någonting om att hon sa att han en ruggig människa eller någonting sånt där.

F: En otäck person, dum?

H: Ja någonting om att det var någon buse eller något sånt där. Det är så svårt, det står helt stilla i huvudet när man väl vill ta fram där och det ligger på tungan hela tiden, att det är någonting hon sa.

F: Yttrade hon någonting om att det var han som gjorde det, däråt sprang han eller något?

H: Jo det sa hon, däråt sprang han och så stod hon och pekade mot gränden.

F: Det gjorde hon?

H: Det gjorde hon ja, nu när du säger det, jo.

F: Så hon pekade då Tunnelgatan österut?

H: Ja, jo det sa hon , däråt sprang han, jo.

F: Sa hon vad som hade hänt eller?

H: Hon var väldigt så förtegen om vem sin man var och så förrän polisen kom till platsen, några sekunder tror jag att hon fick för sig att det var jag som hade gjort något dumt, för att lite grann då, hon försökte knuffa bort mig och sa du ska inte göra det här och då röt jag till till henne och så sa jag att om vi inte får igång pulsen så är det ingen idé att vi skaffar en ambulans och då tittade hon bara på mig men jag var ju tvungen att ryta ifrån för hon försökte verkligen dra bort mig, jag har tänkt så mycket på vad hon har sagt och det är så svårt men just det här att däråt sprang han sa hon.

F: Det sa hon.

H: Ja.

15

F: Och pekade också?
H: Ja det var tydligen någon man har jag läst efteråt som sprang efter men honom såg jag aldrig.
F: Det gjorde du inte?
H: Nej men jag satt i och för sig med ryggen mot gränden.
F: Du tänkte inte på det, du var engagerad i Olof Palme som låg på marken?
H: Ja.
F: Med ryggen vänd mot Tunnelgatan och gränden dităt han sprang?
H: Ja. Jag försökte att,i och för sig Carin kanske kommer ihåg om vi sitter och pratar om det, men jag har försökt att undvika att prata om just vad hon har sagt för då kan man bli på verkad, så vi har inte pratat någonting om det, jag vet inte alls vad hon...
F: Vad bra.
H: Jag vet inte om hon har hört någonting men jag vet någonting hon sa massor i och för sig, det var nästan så man stängde av öronen för att slippa höra på henne.
F: Det blir så väl när man blir chockad...
H: Hon fick väl en hysterisk chock som det heter.
F: Hörde du någon annan människa i närheten som fällde kommentarer om vad som hade inträffat?
H: Nej det var bara som ett surr, jag tittade bara upp den gången när jag såg henne och sen så tittade jag upp, det var någon som började rycka i benen eller någonting, i Olof Palmes ben och då så sa jag det att han låg så bra som han låg och så sa jag någonting vad håller du på med, för jag var ju så inne i mitt arbete men då tittade jag bara på armarna liksom att vad håller du på med och sen så fortsatte jag.
F: På vilket sätt låg han när du höll på, låg han då på rygg?
H: På rygg ja, i och för sig är det farligt att vända en människa som har invärtes skador på rygg men han låg i framstupa sidoläge och har han ingen puls då spelar det ingen roll om han sitter, ligger eller står...
F: I vilket läge låg han när du kom fram till...
H: Då låg han i framstupa, inte exakt eftersom han hade fallit så.

16

F: På vilken sida låg han?
H: Han låg på höger sida, lutad höger.
F: Han vilade på höger axel?
H: På höger axel och sen så låg något sånt här någonting med huvudet vänt mot gränden låg han, det gjorde han och han så vänster b en lite ovanför det högra.. knät då och då när jag kände på pulsen var jag tvungen att torka bort med vantarna lite grann för det gled ju och Stefan Glans var ju där då också precis samtidigt. Så att när han kände, man slank på blodet, så jag torkade av med vantarna och sen när jag kände att det var, inte var någon puls helt enkelt så tänkte jag att det bära eller brista man måste ju vända på honom.
F: Och försöka?
H: Ja.
F: Jag vill fråga på nytt, var det någon människa som kom till platsen som fällde kommentarer avseende vad som hade inträffat som sa att det och det hade inträffat? Som tyckte sig ha, antingen haft med saken att göra eller varit vittne till händelsen?
H: Jag ser bara det som alla, det kom ju folk dit som stod runt omkring och glodde som människor gör men det var bara direkt efteråt, det bara snurrade i huvudet för jag hade så mycket i tankarna, vad har hänt, vad gör jag , hur ska jag göra, det var väl endast att jag tittade upp en gång till, direkt när det var klart så tittade jag upp, när ambulansen kom och så var det bara taxichauffören som stod där och då frågade jag honom får jag ringa till min bror då, då fick jag hoppa in i bilen och ringa men just när jag höll på, jag vet att det sas väldigt mycket på platsen, det pratades väldigt mycket. vad har hänt, vad är det för något, vem är det, sådan kommentar som dyker upp...
F: Det var ingen som sa jag såg vad som hände?
H: Det kan vara möjligt men...
F: Inte som du lade märke till?
H: Nej, orden har jag väl hört för jag registrerade inte över orden.

F: Fick du någon uppfattning att det fanns någon av människorna som visste att det skulle hända det som hände, typ att man kände igen den här personen som hade drabbat Olof Palme på det sättet, förstår du hur jag menar?

H: Ja, vissa ,det var väl några män som stod omkring om man säger så som jag bara hörde, man såg benen, jag såg ju fötterna och benen på alla men dom tittade bara sen skyndade dom vidare, det fanns ju dom som stod i flera minuter där och tittade, det kan ju vara mycket möjligt att det var någon av dom som visste precis vad som hade hänt men jag hade kontroll på det på marken och Carin ovanför....

F: Ja Anna jag vet inte, är det någonting ytterligare, förutom vad du nu har berättat och förutom vad du tidigare har berättat om som du har kommit på kring dina iakttagelser?

H: Nej det är inget speciellt, det gick ju så fort allting, det är ju bara det som jag har funderat väldigt mycket på, det var ju det vad som sas på platsen, det har jag tänkt på rätt mycket. För om Lisbet sagt någonting som t ex jaga honom i någonting, det kunde ju varit mycket hjälp och därför så tänker jag rätt mycket på... jag vet att hon sa någonting.

F: Det kanske kommer så småningom?

H: Ja i så fall ringer jag direkt och talar om det, för det är sådan saker som hon själv kanske inte kommer ihåg att hon har sagt.

F: Precis. Okej, ja har du inget själv att tillägga så avslutar vi förhöret klockan 11.40.

Stockholm som ovan

Lars Jonsson

krinsp

TILLÄGG TILL FÖRHÖRET

Anna Hage är vid förhörstillfället klädd i exakt samma kläder som hon hade den aktuella kvällen, en röd jacka och svarta byxor. Efter förhöret fotograferas Anna Hage. Vidare kommer hon att medverka i en rekonstruktion av händelseförloppet.

Stockholm som ovan

Lars Jonsson

krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Cristina Lundin

Cristina Lundin